

UZNESENIE

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov: **1. Eva Hribik**, narodená dňa 27. februára 1965, trvale bytom Fuchsweg 3, Heimsheim 712 96, Spolková republika Nemecko, **2. Mgr. Ján Hubcej**, narodený 11. februára 1966, trvale bytom Červený Kláštor č. 33, 059 66 Červený Kláštor, obaja práve zastúpení advokátom: *Mgr. Marcel Lesňák, so sídlom Murgašova 87/6, 058 01 Poprad*, proti žalovanému: **Úrad pre územné plánovanie a výstavbu Slovenskej republiky**, so sídlom Lakeside park 2, Tomášikova 14366/64A, 831 04 Bratislava, za účasti ďalšej účastníčky: **obec Nižná Boca**, so sídlom Nižná Boca 3, 032 34 Nižná Boca, právne zastúpená advokátom: *JUDr. Roman Škerlík, so sídlom Letná 61, 052 01 Spišská Nová Ves*, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 11019/2020/SV/28364 zo dňa 31. marca 2020, o kasačnej sťažnosti ďalšej účastníčky proti III. výroku uznesenia Krajského súdu v Žiline č. k. 30 S 73/2020 – 90 zo dňa 23. februára 2022, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť **z a m i e t a**.
- II. Žalobcom **p r i z n á v a** proti ďalšej účastníčke právo na náhradu trov kasačného konania.
- III. Ďalšej účastníčke a žalovanému právo na náhradu trov kasačného konania **n e p r i z n á v a**.

Odôvodnenie

I. Priebeh administratívneho a správneho súdneho konania

1. Žalobcovia sa správnu žalobou zo dňa 10. mája 2020 domáhali preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 11019/2020/SV/28364 zo dňa 31. marca 2020 vo veci vyvlastnenia pozemkov v prospech ďalšej účastníčky pre potreby uskutočnenia stavby „*Miestna komunikácia Nižná Boca*.“ Na základe výzvy Krajského súdu v Žiline (ďalej len „správny súd“) č. k. 30 S 73/2020 – 36 zo dňa 1. októbra 2021 žalobcovia podaním zo dňa 9. novembra 2021 doplnili žalobu o uvedenie ďalších účastníkov súdneho konania – o obec Nižná Boca.

2. Správny súd výzvou č. k. 30 S 73/2020 – 59 zo dňa 21. decembra 2021 zaslal ďalšej účastníčke správnu žalobu žalobcov podľa § 105 ods. 2 písm. a) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“) s tým, aby sa k nej v lehote 30 dní vyjadrila. Poučil ju tiež, že ak sa v určenej lehote nevyjadrí, súd môže ďalej

konat' bez jej vyjadrenia a o nariadenie pojednávania v predmetnej veci môže požiadať tiež najneskôr vo vyjadrení k správnej žalobe. Správny súd dal do pozornosti ďalšej účastníčky aj to, že sa svojho účastiťva môže vzdať.

3. Ďalšia účastníčka sa vyjadrením zo dňa 26. januára 2022 vyjadrila k správnej žalobe a uviedla, že rozhodnutie žalovaného bolo na základe protestu Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zrušené rozhodnutím ministra dopravy a výstavby Slovenskej republiky č. 19/2021, sp. zn. 13287/2021/OL/13691-M zo dňa 25. februára 2021. Preto navrhla správne súdne konanie zastaviť.

4. Súčasne dala ďalšia účastníčka do pozornosti, že považuje za nehospodárne a neúčelné, ak žalobcovia neupozornili správny súd na to, že rozhodnutie žalovaného bolo zrušené a ešte navyše v ďalšom podaní označili obec Nižná Boca za ďalšiu účastníčku. Obec pritom nebola orgánom verejnej správy v predmetnej veci a týmto postupom žalobcov bola zatiahnutá do súdneho konania, čím jej vznikli aj náklady – trovy. Ďalšia účastníčka si preto uplatnila náhradu trov konania voči žalobcom.

5. K správnej žalobe sa vyjadril aj žalovaný, ktorý rovnako dal do pozornosti zrušenie rozhodnutia žalovaného na základe protestu Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky.

6. Správny súd uznesením č. k. 30 S 73/2020 – 90 zo dňa 23. februára 2022 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) v I. výroku zastavil súdne konanie, v II. výroku priznal žalobcom proti žalovanému právo na náhradu trov konania a v III. výroku nepriznal ďalšej účastníčke právo na náhradu trov konania.

7. Správny súd odôvodnil zastavenie súdneho konania s odkazom na § 99 písm. c) SSP s tým, že preskúmané rozhodnutie bolo zrušené na základe protestu príslušného prokurátora a proti rozhodnutiu o proteste nebola podaná správna žaloba. Keďže správny súd identifikoval procesné zavinenie na zastavení konania na strane žalovaného (keďže zrušil preskúmané rozhodnutie) priznal žalobcom nárok na náhradu trov konania proti žalovanému. Nepriznanie trov ďalšej účastníčke správny súd odôvodnil tým, že tejto nevznikli žiadne trovy v súvislosti s plnením povinností, ktoré by jej explicitne uložil správny súd a správny súd tiež nevzhladol dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by mohol náhradu trov konania ďalšej účastníčke priznať.

II. Kasačná sťažnosť a priebeh konania na kasačnom súde

8. Proti III. výroku napadnutého uznesenia podala ďalšia účastníčka – sťažovateľka kasačnú sťažnosť z dôvodu namietaného nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP. Sťažovateľka zastáva názor, že jej mal byť priznaný nárok na náhradu trov konania, ktorých vznik jej zavinili žalobcovia, ktorí procesne zavinili zastavenie súdneho konania. Prípadne jej tento nárok mal byť priznaný z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

9. Sťažovateľka si uplatňuje nárok na náhradu trov, ktoré jej vznikli v súvislosti s plnením uloženej povinnosti výzvou správneho súdu č. k. 30 S 73/2020 – 59 zo dňa 21. decembra 2021. Podľa názoru sťažovateľky predmetná výzva nebola formulovaná ako možnosť vyjadriť sa, ale ako povinnosť.

10. Podľa názoru sťažovateľky žalobcovia mali vedomosť o zrušení preskúmaného rozhodnutia, napriek tomu však túto skutočnosť riadne a včas neoznámili správne súdu a zotrvali na správnej žalobe, čím celkom zbytočne spôsobili ďalšej účastníčke – sťažovateľke trovy súvisiace s vypracovaním vyjadrenia. Napriek tomu, že žalobcovia vedeli o zrušení rozhodnutia žalovaného, v podaní zo dňa 9. decembra 2021 označili sťažovateľku ako ďalšiu účastníčku. Sťažovateľka pritom nedala žiadnu príčinu na podanie žaloby. Tým, že žalobcovia poňali sťažovateľku do konania, do konca v čase, kedy už nesporne mali žalobcovia vedomosť o zrušení napadnutého rozhodnutia, spôsobili, že sťažovateľka bola vyzvaná na podanie vyjadrenia, v dôsledku čoho jej vznikli trovy. Napriek tomu však správny súd náhradu týchto trov sťažovateľke voči žalobcom nepriznal. Sťažovateľka preto navrhla, aby kasačný súd zrušil III. výrok napadnutého uznesenia a vec v tejto časti vrátil správne súdu na ďalšie konanie.

11. Ku kasačnej sťažnosti sa vyjadrili aj žalobcovia, ktorí uviedli, že podľa § 169 SSP majú ďalší účastníci konania nárok na náhradu trov len proti neúspešnému účastníkovi – v predmetnej veci žalovanému, nie však proti žalobcom. Domáhanie sa náhrady trov voči úspešnému účastníkovi – žalobcom nemá oporu v zákone. Výrok o procesnom úspechu žalobcov nebol v kasačnej sťažnosti napadnutý.

12. Sťažovateľka podľa názoru žalobcov nepreukázala dôvody hodné osobitného zreteľa. Žalobcovia tiež argumentujú, že ak mala sťažovateľka vedomosť o zrušení napadnutého rozhodnutia, nemusela na list správneho súdu reagovať. Žalobcovia označili ďalšiu účastníčku – sťažovateľku z dôvodu rešpektovania výzvy správneho súdu, ktorej nereflektovanie by viedlo k procesnému neúspechu žalobcov. Ďalšia účastníčka nebola povinná sa vyjadriť a nemalo by to žiadne negatívne následky na vedené správne súdne konanie.

13. Žalobcom nie je ani zrejmé, prečo žalovaný bezodkladne neoznámil správne súdu zrušenie napadnutého rozhodnutia, avšak za toto nemôžu byť postihnutí žalobcovia vo forme náhrady trov konania. Žalovaný z vlastnej vôle zrušil svoje rozhodnutie, čím si v predmetnej veci privodil procesný neúspech.

14. Žalobcovia navrhli kasačnú sťažnosť zamietnuť.

15. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti nevyjadril.

16. Po predložení veci kasačnému súdu bola vec sp. zn. 3 Svk 43/2022 pridelená do senátu 3 S Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky v zložení JUDr. Katarína Benczová, Mgr. Kristína Babiaková a JUDr. Zuzana Šabová, PhD. Mgr. Kristína Babiaková bola určená ako sudkyňa spravodajkyňa. Počas kasačného konania nadobudol účinnosť rozvrh práce Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky na rok 2023 v znení opatrenia č. 5 (ďalej len „rozvrh práce“). Podľa § 27a písm. A štvrtej časti rozvrhu práce v znení účinnom od 1. júna 2023 bola predmetná vec prerozdelená do senátu 8 S Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, ktorý vo veci konal a rozhodol v zložení zo sudkýň Mgr. Kristína Babiaková, JUDr. Anita Filová a sudcu JUDr. Rastislav Dluhoš, PhD.

III. Právne posúdenie kasačného súdu

17. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP), po zistení, že kasačná sťažnosť sťažovateľky bola podaná včas (§ 443 ods. 1 SSP), oprávnenou

osobou (§ 442 ods. 1 SSP) a je prípustná (§ 439 ods. 1 SSP), preskúmal napadnuté uznesenie správneho súdu vo vymedzenom rozsahu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k názoru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

18. Úlohou kasačného súdu v predmetnej veci bolo posúdiť, či správny súd postupoval správne, ak sťažovateľke – ďalšej účastníčke nepriznal nárok na náhradu trov správneho súdneho konania, (i) pokiaľ bola sťažovateľka vyzvaná na vyjadrenie sa k správnej žalobe a (ii) bola označená za ďalšiu účastníčku správneho súdneho konania až po zrušení rozhodnutia žalovaného, pričom o zrušení rozhodnutia žalovaného žalobcovia nedali bezodkladne vedieť správne súdu.

19. Podľa § 171 ods. 1 SSP *ak účastník konania procesne zavinil odmietnutie žaloby alebo zastavenie konania, správny súd prizná trovy konania ostatným účastníkom konania.*

20. Podľa § 169 SSP *d ďalší účastník, osoba zúčastnená na konaní a zainteresovaná verejnosť pri zúčastnení sa na konaní podľa § 42 ods. 1 písm. d) majú voči účastníkovi konania, ktorý nebol v konaní úspešný, právo na náhradu iba tých trov, ktoré im vznikli v súvislosti s plnením povinnosti, ktorú im správny súd uložil. Z dôvodov hodných osobitného zreteľa im môže správny súd na návrh priznať právo na náhradu ďalších trov konania.*

21. Podľa § 171 ods. 2 SSP *ak účastník konania procesne zavinil trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, správny súd prizná náhradu týchto trov ostatným účastníkom konania.*

22. Kasačný súd v súvislosti s nastolenou právnou otázkou dáva do pozornosti, že úprava náhrady trov konania v § 167 a nasl. SSP je ovplyvnená prioritne zásadou úspechu (§ 167 ods. 1 a § 168 SSP), ktorá je kombinovaná zásadou zavinenia, resp. zodpovednosti za zavinenie (§ 171 ods. 1 SSP). V predmetnej veci správny súd správne súdne konanie zastavil, pričom identifikoval procesné zavinenie na zastavení súdneho konania na strane žalovaného (zrušenie vlastného rozhodnutia). Preto, z titulu procesného zavinenia, vznikol žalobcom voči žalovanému nárok na náhradu trov konania podľa § 171 ods. 1 SSP.

23. Pokiaľ sťažovateľka argumentuje, že aj jej malo vzniknúť právo na náhradu trov správneho súdneho konania podľa § 169 SSP z dôvodu povinnosti uloženej správnym súdom v prípise č. k. 30 S 73/2020 – 59 zo dňa 21. decembra 2021, s týmto názorom sa kasačný súd nestotožňuje.

24. Kasačný súd dáva v tejto súvislosti do pozornosti svoju rozhodovaciu činnosť prezentovanú rozhodnutím sp. zn. 2 Sžk 1/2021 zo dňa 28. marca 2022, kde uviedol:

„13. Kasačný súd dospel k záveru, že sťažovateľ dôvodne namietal, že výzvu na vyjadrenie k žalobe ďalšieho účastníka nie je možné automaticky považovať za uloženie povinnosti. Uvedené je tak jednak z dôvodu, že samotné vyjadrenie ďalšieho účastníka spravidla nemá vplyv na rozhodnutie správneho súdu o zákonnosti preskúmaného rozhodnutia. Inými slovami v prípade, že by sa ďalší účastník nevyjadril, tak by takáto skutočnosť zrejme nemala vplyv na konanie a rozhodovanie správneho súdu. Tento záver vyplýva už zo spôsobu, akým zákonodarca koncipoval ustanovenie § 105 ods. 2 písm. a) SSP. V zmysle tohto ustanovenia totiž správny súd síce vyzve žalovaného, ako aj ďalších účastníkov konania, na vyjadrenie k správnej žalobe, avšak v prípade, že vyjadrenie nepodajú správny súd bude jednoducho pokračovať v konaní. Z uvedeného je zrejme, že nejde o povinnosť podstatnú pre konanie

ukladanú účastníkom, keďže zákonodarca ani nestanovil žiadnu sankciu pre prípad nereagovania na výzvu súdu. Navyše vyjadrenie k správnej žalobe je právom, nie zákonnou povinnosťou žalovaného (okrem zákonom stanovených výnimiek), pričom uvedené sa rovnako vzťahuje na ďalších účastníkov uvedených v § 32 ods. 3 SSP...

15. Ako optimálne sa v kontexte otázky vyjadrenia ďalšieho účastníka k správnej žalobe javí, aby správny súd už vopred signalizoval voči ďalšiemu účastníkovi konania, kedy považuje jeho vyjadrenie k veci za potrebné a významné. Uvedené by tak mohol urobiť napríklad vhodným koncipovaním výzvy na vyjadrenie k správnej žalobe podľa § 105 ods. 2 SSP, v ktorej by zreteľne odlišil či subjektu žalobu doručuje vzhľadom na dodržanie zásady kontradiktórnosti a umožňuje mu, aby sa k nej vyjadril, ak to uzná za vhodné, pričom následkom pasívneho prístupu k takejto výzve je len pokračovanie v konaní alebo skutočne považuje takéto vyjadrenie k žalobe za nutné pre konanie, s čím by následne bol spojený aj nárok na náhradu vzniknutých trov konania.“

25. V predmetnej veci dáva kasačný súd do pozornosti, že výzva/prípís správneho súdu č. k. 30 S 73/2020 – 59 zo dňa 21. decembra 2021 nebol vydaný vo forme uznesenia, je formulovaný v súlade s § 105 ods. 2 písm. a) SSP a je z neho zrejmé, že správny súd umožňuje (ale neukladá povinnosť) sťažovateľke vyjadriť sa v správnom súdnom konaní. Správny súd poučil sťažovateľku o následkoch jej procesnej pasivity, ktoré by spočívali „len“ v tom, že by konal ďalej aj bez jej vyjadrenia a rovnako poučil sťažovateľku aj o tom, že sa môže svojho účastníctva vzdať. V predmetnom prípise absentuje akákoľvek formulácia či poučenie o právnych následkoch, z ktorých by bolo možné vyvodzovať, že ide o uloženie povinnosti správnym súdom (napr. o možnosti uložiť poriadkovú pokutu). Kasačný súd má z celkovej formulácie predmetného prípisu a okolností prípadu za preukázané, že vo vzťahu k prípisu správneho súdu išlo len o umožnenie realizácie práva sťažovateľky, nie o uloženie procesnej povinnosti. Trovy, ktoré vznikli ďalšej účastníčke – sťažovateľke v súvislosti s predmetným prípisom, resp. reakciou naň nemajú povahu trov podľa § 169 prvá veta SSP.

26. Pokiaľ sa sťažovateľka domáhala pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania zohľadnenia dôvodov hodných osobitného zreteľa podľa § 169 druhá veta SSP, ani s týmto sa kasačný súd nestotožnil. Na úvod je potrebné dať do pozornosti, že priznanie nároku na náhradu trov konania ďalšiemu účastníkovi nad rámec trov, ktoré mu vznikli s plnením povinností uložených správnym súdom je na úvahe správneho súdu („môže“) a podmienené návrhom a preukázaním mimoriadnych okolností – dôvodov hodných osobitného zreteľa. Inými slovami, ani v prípade preukázania dôvodov hodných osobitného zreteľa nevzniká bez ďalšieho povinnosť správnemu súdu priznať ďalšiemu účastníkovi nárok na náhradu trov konania nad rámec trov, ktoré vznikli v súvislosti s plnením povinností uložených správnym súdom (§ 169 druhá veta SSP). Pokiaľ teda správny súd tento nárok sťažovateľke nepriznal a nevyužil svoje zákonné oprávnenie ponechané na jeho úvahe, nekonal nezákonne.

27. Na druhej strane kasačný súd konštatuje, že rovnako ako správny súd v predmetnej veci nevzhladol dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by umožňovali vôbec uvažovať o aplikácii § 169 druhá veta SSP v predmetnej veci. Sťažovateľka sa vo svojom vyjadrení sústredila len na poukázanie na skutočnosť, že preskúmané rozhodnutie bolo zrušené na základe protestu prokurátora, nešlo o obsérne vyjadrenie a ani nešlo o nejakú podrobnú právnu argumentáciu,

ktorá by zásadne ovplyvnila správne súdne konanie (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky rozhodnutím sp. zn. 2 Sžk 1/2021 zo dňa 28. marca 2022, bod 17). Na zrušenie rozhodnutia žalovaného v predmetnej veci pritom v nasledujúcom vyjadrení (v ten istý deň) poukázal aj žalovaný.

28. Ak ďalšia účastníčka poukázala na skutočnosť, že žalobcovia ju za ďalšiu účastníčku správneho súdneho konania označili až po zrušení preskúmaného rozhodnutia na základe protestu, ani túto nepovažoval kasačný súd za relevantnú. Zo súdneho spisu je zrejmé, že žalobcovia boli uznesením zo dňa 1. októbra 2021 (viac ako rok od podania správnej žaloby) vyzvaní správnym súdom na odstránenie väd správnej žaloby – označenie ďalších účastníkov. Súčasne boli poučení, že nedoplnenie správnej žaloby môže viesť k jej odmietnutiu. Kasačný súd tak považuje za zrozumiteľné vysvetlenie žalobcov, že na predmetnú výzvu museli reagovať, ak nechceli riskovať ukončenie súdneho konania z dôvodu procesného nedostatku a zavinenia na ich strane (pozri § 59 ods. 3 SSP). Inými slovami, nešlo o úmyselné zatiahnutie sťažovateľky do súdneho konania, ako sa táto nesprávne domnieva, ale o odstraňovanie väd správnej žaloby z iniciatívy správneho súdu.

29. Pokiaľ sťažovateľka poukazuje na oneskorený postup žalobcov (neoznámenie zrušenia napadnutého rozhodnutia včas) kasačný súd dáva do pozornosti, že správne súdu túto skutočnosť mohli oznámiť tak žalobcovia ako aj žalovaný. Avšak oneskorenosť zistenia tejto skutočnosti nejde v preskúmanej veci ani tak na vrub účastníkov konania, ako sa nesprávne domnieva sťažovateľka, ale na vrub liknavého postupu správneho súdu. Ten v predmetnej veci začal vykonávať prvé procesné úkony – odstraňovať vady správnej žaloby a vyžadovať si prvotné vyjadrenia a administratívny spis až viac ako rok po podaní správnej žaloby.

30. Kasačný súd preto s ohľadom na vyššie uvedené konštatuje, že v predmetnej veci nemožno vidieť tak zásadné a mimoriadne okolnosti spočívajúce v správaní účastníkov konania, ktoré by odôvodňovali nevyhnutnosť aplikácie § 169 druhá veta SSP.

31. Kasačný súd sa nestotožnil ani s názorom sťažovateľky, pokiaľ vyvodzovala svoj nárok na náhradu trov konania z § 171 ods. 2 SSP. Predmetné ustanovenie predstavuje separáciu trov konania pretavujúc princíp zodpovednosti za trovy konania, ktoré účastník konania zbytočne zaviniť svojím správaním. Zavinením sa podľa predmetného ustanovenia rozumie „*porušenie procesných povinností vyplývajúcich zo zákona alebo v súlade so zákonom uložených správnym súdom, ku ktorému došlo aspoň z nedbanlivosti*“ (BARICOVÁ, J., FEČÍK, M., ŠTEVČEK, M., FILOVÁ, A. a kol.: *Správny súdny poriadok. Komentár*. Bratislava: C. H. Beck, 2018, str. 842).

32. V predmetnej veci je potrebné uviesť, že pokiaľ sťažovateľka vyvodzuje zavinenie trov spojených s jej pomerne stručným vyjadrením z dôvodu pasivity žalobcov, keďže títo neoznámili správne súdu zrušenie rozhodnutia žalovaného, ani v kasačnej sťažnosti neoznačuje, o aké porušenie procesnej povinnosti žalobcov malo ísť. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že skúmanie procesných podmienok (vrátane existencie preskúmaného rozhodnutia - § 99 písm. c/ SSP) skúma správny súd *ex offico*, bez ohľadu na procesnú aktivitu účastníkov konania (§ 97 SSP). To, či predmetné rozhodnutie bolo napadnuté protestom zisťuje správny súd spravidla z administratívneho spisu (v ktorom by prípadný protest alebo zrušujúce rozhodnutie mali byť obsiahnuté), avšak informácie môžu poskytnúť správne súdu aj samotní účastníci konania. Kasačný súd tak môže len uviesť, že určite by nebolo na škodu veci,

kedy žalobcovia iniciatívne upozornili správny súd na skutočnosť, že žalované rozhodnutie bolo zrušené. Ak tak však nepostupovali, nemožno bez ďalšieho konštatovať, že by porušili niektorú zo svojich zákonných procesných povinností alebo povinností uložených správnym súdom. Nemožno preto konštatovať ich procesné zavinenie na trovách, ktoré ďalšej účastníčke konania vznikli a nebol ani dôvod na to, aby im bola uložená povinnosť nahradiť trovy sťažovateľke podľa § 171 ods. 2 SSP. Naproti tomu však možno vyčítať správne mu súdu, že v predmetnej veci nepostupoval rýchlejšie, keďže včasnejším spracovaním správnej žaloby by zistil, že došlo k zrušeniu preskúmaného rozhodnutia priamo z administratívneho spisu žalovaného.

33. Kasačný súd tiež dáva do pozornosti, že nie je jasná a preukázaná ani príčinná súvislosť medzi tvrdeným oneskoreným postupom žalobcov a vznikom trov na strane sťažovateľky pre potreby aplikácie § 171 ods. 2 SSP. Ako už kasačný súd uviedol v bode 25 tohto uznesenia, sťažovateľke nebola uložená povinnosť vyjadriť sa, išlo o jej právo (možnosť), bola tiež upozornená na možnosť vzdať sa svojho účasti a rovnako platí, že ďalší účastník správneho súdneho konania nemusí byť v správnom súdnom konaní zastúpený advokátom (*argumentum a contrario* § 49 ods. 1 SSP). Trovy, ktorých náhradu sťažovateľka požaduje, tak nemajú príčinnú súvislosť s postupom žalobcov, ako skôr s preferovanou formou účasti na správnom súdnom konaní zo strany sťažovateľky.

34. K otázke podania žalobcov zo dňa 9. novembra 2021 odkazuje kasačný súd na bod 28 tohto uznesenia a opakuje, že ani z tohto nemožno vyvodzovať zavinenie žalobcov pre účely § 171 ods. 2 SSP.

IV. Záver

35. Sumarizujúc vyššie uvedené skutočnosti kasačný súd uzatvára, že nezistil dôvodnosť kasačných námietok sťažovateľky. Uznesenie správneho súdu považuje za vychádzajúce zo správneho právneho posúdenia veci. Preto kasačnú sťažnosť sťažovateľky podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

36. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že procesne úspešným žalobcom priznal právo na náhradu trov kasačného konania proti neúspešnej sťažovateľke – ďalšej účastníčke (§ 467 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 1 SSP). Kasačný súd vychádzal z premisy, že v danej veci účastníkom kasačného konania nie sú iba žalobcovia a žalovaný, ale aj ďalšia účastníčka, ktorá mala aktívnu vecnú legitimáciu na podanie kasačnej sťažnosti. Z tohto dôvodu kasačný súd vychádzal z uplatnenia zásady úspechu v konaní, keď sťažovateľka (ďalšia účastníčka) v kasačnom konaní nebola úspešná (jej kasačná sťažnosť bola zamietnutá), a preto jej právo na náhradu trov kasačného konania neprináleží. Vzhľadom na to, že ďalšia účastníčka - sťažovateľka sa domáhala zrušenia III. výroku napadnutého uznesenia a domáhala sa priznania náhrady trov správneho súdneho konania proti žalobcom, nemožno dospieť k inému záveru, ako tomu, že v kasačnom konaní vystupovala sťažovateľka na opačnej strane proti žalobcom. Z tohto hľadiska boli teda žalobcovia v kasačnom konaní úspešní, a preto im vzniklo právo voči sťažovateľke – ďalšej účastníčke na náhradu trov kasačného konania (podobne tiež rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Sžk 6/2019 zo dňa 24. novembra 2021, bod 79).

37. Žalovanému právo na náhradu trov kasačného konania kasačný súd nepriznal, keďže nezistil výnimočné dôvody, pre ktoré by mohol spravodlivo požadovať náhradu trov kasačného konania a žiadne trovy kasačného konania mu ani nevznikli (§ 467 ods. 1 v spojení s § 168 SSP).

38. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0 (§ 463 SSP v spojení s § 147 ods. 2 a § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu **nie je** prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 29. novembra 2023

Mgr. Kristína Babiaková
predsedníčka senátu (sudkyňa spravodajkyňa)
podpísané elektronicky

JUDr. Anita Filová
sudkyňa
podpísané elektronicky

JUDr. Rastislav Dlugoš, PhD.
sudca
podpísané elektronicky

Za správnosť vyhotovenia:
Bc. Kristína Gregoríková